

for blive mere og mere paatrængende. Man har fra Trafikbestyrelsens Side lovet, at man vilde sætte Bommene længere ind parallelt med Skinnerne og anbringe en elektrisk Klokke, som skulde lyde, før Toget kom, men Beboerne finde denne Foranstaltning utilstrækkelig. Klokken kan ikke altid høres, naar man kører i Trav, og Vognen rumler, og der er den Fare derved, at man kan komme næsten helt ind til Banelinien, saaledes at der ikke er Tid til at komme ud igen, som man har kunnet før. Jeg har derfor lovet Beboerne at drage Sagen frem, og jeg beder den højtærede Minister drage Omsorg for, at disse Forhold blive rettede. Skulde jeg stille et Forslag, skulde det være dette, at den Ekstramand, som er ansat ved det andet Vogterhus, og som kun har Tjeneste der om Sommeren, kunde faa fuldt Arbejde ved Banen og have den Bestilling at lukke og aabne det omhandlede Led, naar Toget kommer.

Som jeg før nævned, er det især nogle Bygninger ved den paagældende Bane, jeg vilde henlede Tingets Opmærksomhed paa. Det er sørgeligt, at man paa denne Bane har haft saa store Udgifter. Som det vil vides af ældre ærede Medlemmer, har jeg før stærkt kritiseret og beklaget, at Staten bygger saa dyrt, men jeg har bøjet mig for den Betragtning, at det er nødvendigt og gavnligt, at Staten bygger forsvarligt, idet jeg dog har ment, at det kunde gøres for langt færre Penge, end der ofte er bevilget. Men i nærværende Tilfælde synes jeg rigtignok, at jeg har Grund til at beklage, at man har været saa uheldig med denne Bygning — jeg ved ikke, om det er, fordi man har villet spare. I Fjor var jeg med til at stemme for at henvise et Andragende til Trafikministeren, hvorefter der bevilgedes et Beløb paa 7,168 Kr., som er opført paa Finanslovsforslaget for i Aar, til dem, der havde lidt et Tab ved Opførelsen af Holstebro Banegaard. Jeg er glad for, at den højtærede Minister har fulgt Henstillingen, thi det er rimeligt, at de vedkommende faa en Erstatning, og det er heller ikke derfor, jeg nævner dette, men fordi der i Anmærkningerne staar, at man har sparet 150,000 Kr. ved Anlægget af denne Bane. Det er jo godt at spare, og det er noget nyt, men man kan jo ogsaa spare paa Skillingen og lade Daleren springe, og det ville ærede Medlemmer vistnok mene, man har gjort her, naar de høre, hvilke Bekostninger man aarlig har haft paa disse Stationer. Der er 6 Stationer mellem

Holstebro og Herning, af hvilke dog den nærmest Herning og den nærmest Holstebro kun ere Billetsalgssteder, og to af de andre ere nu kun Holdepladser. Det viste sig straks, at det Materiale, hvormed Bygningerne vare tækkede — det var aflange norske Skifer —, var utæt. Man prøvede først med Kitning for at tætte det. Men allerede Aaret efter viste dette sig unyttigt; det føg ind og regnede ned. Man maatte saa tage alle Skiferne af igen og lægge Lægterne om i den Tanke, at de vare lagte forkert paa, og at man kunde rette herpaa. Men det viste sig, at Forholdet blev ved at være det samme. Næste Aar gav man sig til at overstryge hele Taget med et Materiale, jeg ved ikke, hvad det var, men det var da noget, der skulde tætnes, men lige meget hjalp det, det føg stadig ind, og det regnede ned. Saa tog man en rask Beslutning, tog Taget af alle 6 Stationer og lagde nyt Tag af almindelige firkantede Skifersten. Man kan nok tænke, at det var en stor Bekostning, thi det meste af det gamle Materiale gik i Brokkassen, det kom, saa vidt jeg har forstaaet, ikke til nogen Nytte andetsteds. Men det værste var endda, at dermed var man ikke færdig med at reparere Bygningerne. Det viste sig, at det var ikke alene Taget, det var galt med, men Regnen og Fugtigheden kom ind gennem Gavlene. Det er egentlig hyggelige Bygninger, det skal jeg indrømme, det er pæne og tiltalende Bygninger, men de ere byggede paa en saadan Maade, at de ikke kunne holde Vandet ude. Aaret efter gav man sig saa til at hugge alle Fugerne ud af Gavlene og stryge dem over med en Glasur eller Fernis i den Tro, at det skulde holde Fugtigheden ude, men heller ikke det hjalp. Saa skrev jeg sidste Vinter til den højtærede Trafikminister og besværede mig over Sagen, thi Fugtigheden blev fremdeles ved, og det kunne Funktionærerne ikke være tjente med, de faa baade deres Møbler og øvrige Bohave ødelagt. Der blev saa sidste Sommer foretaget en Hovedreparation, halvvejs en Ombygning af Bygningerne. Jeg sagde før, at det var hyggelige Bygninger. Der er fire Gavle, to ud mod selve Banelegemet, to til den modsatte Side, og derimellem er der en lille Mellembygning, hvor der er Ventesal. Disse Gavle ere opførte saaledes, at der er en muret Brandkam, og der er kunstigt Granitornament ovenover, som er $\frac{1}{2}$ Alen bredt. Man fandt, at det var mellem Kammen og Tagværket, at Vandet slog ind, og det har rigtigt nok ogsaa vist sig, for den Bjælke,